

## Szkolne Zwierciadło



# Cyberprzemoc

## Igor Architekt – Wiersze wybrane

*"Wszystko co dobre, nie ma żadnego związku z przemocą"* - Marcin Luter

W dniu 14 grudnia 2017 r. Odbyło się rozstrzygnięcie konkursu o cyberprzemocy zorganizowanego przez p. Agnieszkę Stelmasiak oraz został przedstawiony spektakl teatralny – Sztuka

bawi i uczy jednocześnie.

W XXI wieku ciężko obyć się bez internetu czy telefonów.

Podczas podstawienia młodzież miała szansę poznać punkt widzenia osób skrzywdzonych cyberprzemocą, jak i bliskich takiej osoby oraz co robić, by uniknąć znajdowania się w nieprzyjemnych dla nas sytuacjach.

Po spektaklu  
przyszedł też czas  
na wspólne rozmowy...



...oraz trochę zabawy  
w postaci konkursu  
chłopcy VS dziewczęta!

Nie można również  
zapomnieć o  
kulturze!



Nie można jednak  
zapominać, że  
obowiązuje ona także  
w internecie  
każdego z nas!



Zostały także podane wyniki w konkursie na temat „Cyberprzemoc” w kategoriach prezentacji oraz plakatu gdzie celem było przedstawienie czym jest cyberprzemoc i jak z nią walczyć...



W kategorii prezentacji multimedialnej:

I Miejsce – Mateusz Bober  
II Miejsce – Krzysztof Woś  
III Miejsce – Jakub Majewicz  
Wyróżnienie – Julia Kazur

W kategorii plakatu

I Miejsce – Dominik Guzek

Organizatorem konkursu była p. Agnieszka Stelmasiak

## Igor Architekt – Wiersze wybrane

W tym wydaniu, oprócz tematów poważnych, mamy również przyjemność opublikować wiersze naszego kolegi z klasy 2Toe – **Igora Architekta**, zwycięzcy szkolnego etapu XXII Przeglądu Twórczości Artystycznej Uczniów Szkół Zawodowych. Życzymy sukcesu na dalszym etapie rywalizacji ☺.

### „Czas”

Znowu czas zatrzymał się,  
wszystko poszło z wiatrem,  
Każda chwila, która była,  
przemineła jak nagranie...

Każda chwila zapomnienia  
daje czas do przemyślenia.  
Co mam zrobić,  
by powstrzymać wielką burzę?  
Już nie mogę walczyć dłużej.

Każda chwila zapomnienia  
daje nowe piękne róże,  
które światłem twojej radości  
pną się wyżej ponad smutek, ..

Każda chwila zapomnienia,  
jak do tekstu piękna wena  
zniką niczym dwa spojrzenia  
w deszczu rozproszone blaskiem cienia...

### „Tato....”

Tato! Czemu Ciebie nie ma?  
Tak mało czasu na przemyślenie  
tego, co ważne, a co traci sens.  
Czy ty w ogóle zdajesz sobie sprawę,  
ile znaczysz dla mnie?

Zrozum mnie, to jest ważne,  
ja to traktuję poważnie.  
Już nie jestem małym chłopcem,  
z czasem dorastam...

Ty jesteś moim bohaterem,  
w moich oczach znaczysz wiele.  
Pokazujesz mi jak kruche jest ważne,  
a ważne jest krótkie.

Każdego dnia chcę być taki jak Ty,  
Chcę byś był dumny,  
gdy stawiam kolejny krok,  
I cieszyć się z tego,  
jak z czegoś nowego, pięknego...

Często mi się nie udaje,  
ale mam siłę, by wstać,  
bo mam to po Tobie.  
Z takim czymś  
na pewno wiele osiągnę.

A Ty zawsze mnie chwalisz,  
gdy mi się udaje  
I zawsze pocieszasz,  
gdy tracę wiarę ...

Teraz Cię nie ma i czuję niedosyt.  
Wahadło uczuć przedziera mi gardło,  
I wszystkie chwile tracę sens.

Z głową w chmurach piszę wersem,  
już cały atrament wylałem na kartkę,  
wszystko na ławę...

## Redakcja:

- Jakub Majewicz
- Jakub Kondrat
- Piotr Świdorski
- Wojciech Szczucki
- Sebastian Laskowski

## Opiekunowie:

- p. Dorota Lewińska
- p. Marzena Kwiecień
- p. Maja Turęła